

RAKÁRIK 1-2

OBECNÉ NOVINY DO KAŽDEJ RODINY 2010

Dvojmesačník o dianí v Medzibrodě

Zadarmo do každej domácnosti

Tajovského divadelné dni 2010

Divadlo medzIBRODway: Faidrina Láska, foto M. Zaťko

Rok nám ubehol ako voda a divadelní nadšenci sa opäť stretli v Medzibrodě na ďalšom ročníku Tajovského divadelných dní. Tento ročník bol však trochu netradičný a to hlavne preto, že divák obľubujúci tradičné divadlo nemal takú možnosť výberu predstavení, ako bolo zvykom po iné roky. Našťastie sa zmobilizovali aspoň naše domáce súbory a niekoľko mladých divadelníkov, a tak sa naša divadelná prehliadka mohla uskutočniť.

Dohromady toho roku mohli diváci vidieť 7 divadelných hier. Súbory súťažili v dvoch kategóriách – mládežnícke divadlo a činohra – o postup na krajskú divadelnú prehliadku do Revúcej.

pokračovanie na 2. strane

Vážení čitatelia, keďže budova obecného úradu bola v rekonštrukcii, nebolo z technických príčin možné priniesť Vám 1. tohtoročné číslo Rakárika načas. Užite si preto toto rozšírené dvojčíslo. Celá redakcia Vám želá príjemné prežitie veľkonočných sviatkov. -r-

Rozdiel medzi tým čo „chcem“ a čo „môžem“

Vážení spoluobčania, priznám sa, že som pôvodne nemala v úmysle písať článok do tohto čísla Rakárika, ale vzhľadom k tomu, že verejnú mienku rozbúrila diskusia okolo materskej školy, pokladám za nevyhnutné k niektorým veciam sa vyjadriť.

Po tom, ako sa v roku 2003 štát zbavil kompetencií na úseku školstva (veď prečo robiť racionalizačné a nepopulárne opatrenia, keď to môže urobiť niekto iný, v tomto prípade samospráva), mnoho škôl v obciach ale aj v mestách zaniklo, alebo sa zlučovalo. Aj my sme stáli pred vážnym rozhodnutím, ako ďalej s prevádzkou našich škôl. Bolo jasné, že pri počte detí okolo 40 v ZŠ a takisto v MŠ prevádzkovať dve budovy by bol priveľký luxus, na ktorý nemáme a ani mať nebudeme. Preto sa prestavali sociálne zariadenia v budove ZŠ, prispôbila sa prevádzka kuchyne a školský rok 2004/2005 sa začal v týchto priestoroch. Dúfali sme, že takto ušetríme nejaké prostriedky a postupne prestaviame budovu Pod

pokračovanie na strane 10

Na prísadách do mediálnej polievky záleží

Prvý raz sa mi podarilo hľadaním pravdy vyvolať mediálny škandál. Prívlastok mediálny neznamena, že sa o ňom automaticky dozvedelo celé Slovensko, išlo skôr o frašku, ktorú predhodila divákovi televízia TA3.

Nebyť Rakárika asi by sa mi čosi podobné nikdy nepodarilo. Aj keď som sa vždy snažil byť citlivý na neduhy spoločnosti, Rakárik bol prvým miestom, odkiaľ sa o problémoch mohla dozvedieť aj širšia verejnosť. Spomeniem napríklad môj úvodník z februára 2008 o niektorých prehnane „milosrdných“ pedagógoch, posedávajúcich za zeleným maturitným stolom.

Aktuálne som si zobral na mušku „objektívny“ spravodajský príspevok, odvysielaný TA3-ojkou v decembri minulého roka. Doktorand Peter Kravčák – mimochodom, učil ma na katedre žurnalistiky ešte v roku 2009 – už v roli redaktora televízie urobil reportáž o výskume objektivity spravodajstva slovenských televízií. Podľa výskumu bola najobjektívnejšia TA3. Problém bol v tom, že Kravčák bol spoluautorom výskumu. Hneď ako som postrehol, že došlo ku konfliktu záujmov, informoval som o tom Gabriela Šipoša. Je to publicista, ktorý sa špecializuje na monitorovanie novinárskych prehrškov. Samozrejme, konal som tak aj preto, lebo ešte nepatrím medzi najväčšie ryby, čo plávajú v mediál-

nom priestore.

Pretože Šipoš sa na mňa ako na zdroj odvoláva v článku na internete, poštval som proti sebe niekoľkých pedagógov, ktorí ma učia na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Paradoxné je, že na predmete etika v žurnalistike sme sa učili o tom, že novinári konajú neeticky aj vtedy, ak pravdu zamlčujú. Učitelia mi tvrdili, že mám o pravde informovať aj v prípade, ak by bola pre mňa nepohodlná. Spravodajstvo TA3 považujem za najobjektívnejšie. Spôsob vyučovania na katedre žurnalistiky tiež hodnotím veľmi pozitívne. O to viac mi bolo ľúto vyjsť s pravdou na povrch. Avšak ak hlavným kritériom pre profesionálnosť novinárov nie je pravda a etickosť, už nechcem byť viac novinárom.

Obdobné je to aj pri iných povolaniach. Človek by nemal pracovať v zamestnaní, s ktorého náplňou nie je vnútorne stotožnený. Má to jeden háčik, hoci kto si nemôže dovoliť byť vo výbere práce prieberčivý. Súčasník je rád, ak má príležitosť zarobiť si na svoj dennodenný chlebič. Z čoho vyberať dokáže, je široká paleta mediálnych produktov. Mnohé z nich sú spracované neobjektívne. Ich tvorcovia nezriedka zavádzajú. Je dôležité naučiť sa vedieť si vybrať, čo čítať, čo počúvať a čo pozeráť.

Ján Debnár

Tajovského divadelné dni 2010

ZUŠ J. Cikkera Banská Bystrica – Lekcia

Ako prví sa divákovi z ZŠ Brusno predstavili študenti Základnej umeleckej školy J. Cikkera s hrou francúzskeho dramatika rumunského pôvodu, E. Ionesca – Lekcia, ktorú naštudovali pod vedením Borisa Kováča. Inscenácia o vzťahu učiteľa a žiaka podaného absurdnou formou, pobavil hlavne žiakov, keďže hlavnou myšlienkou hry bola paródia vyučovacieho procesu a príbeh vraždiaceho profesora. Hra zobrazovala priebeh doučovacej lekcie, na konci ktorej učiteľ zabije svoju žiačku. Potom sa začína ďalšia lekcija s rovnakým priebehom. Obdivuhodné herecké výkony troch hercov zaujali divákov hlavne druhou časťou hry, ktorú zahrali formou zrýchleného záberu.

Názor diváka: „Bola to hra z minulosti, ktorá nemala veľkú myšlienku a divák si z nej nemal veľmi čo odniesť, ale za to zrýchlená podoba hry v druhej časti stála za to – skvelé herecké výkony mladých ľudí, ktoré im môžu závidieť aj mnohí starší herci.“

ZUŠ J. Cikkera Banská Bystrica – Ofélia je off line

Blok pre žiakov ZŠ Brusno uzavrela ďalšia skupinka študentov ZUŠ J. Cikkera Banská Bystrica, ktorí si spolu s režisérom Borisom Kováčom pre divákov pripravili vlastnú autorskú hru s názvom Ofélia je off line. Táto inscenácia bola ušitá pre súčasných mladých divákov. Zobrazovala témy, ktoré mladých zaujímajú najviac – škola, priatelia, rodina, komunikácia cez internet... Je to príbeh moderného dievčaťa - slečny Baranayovej, ktorá študuje na konzervatóriu odbor herectvo a v škole práve nacvičuje rolu Ofélie v Ham-

letovi. Dej hry tvoria jednoduché krátke situácie zo života tohto dievčaťa od okamihu, kedy sa od doktorky dozvie, že je smrteľne chorá. Hlavnou témou hry je sociálna sieť Facebook. Face ako tvár, teda povrch, povrchnosť a book ako kniha, teda obsah a slová. Inscenácia bola veľmi zaujímavá ale aj zábavná a určite má čo povedať mladému divákovi.

Názor diváka: „Bola to hra zo života mladých ľudí perfektne prepojená s dnešným fenoménom Facebookom. Naozaj dobrá myšlienka toho, že v dnešnej uponáhľanej dobe si nevšímame druhých ľudí a ich problémy, až kým nepríde tragédia.“

ZUŠ Slovenská Ľupča – Rysavá jalovica

Štyria mladí herci – tri dievčatá a jeden chlapec – sa divákovi predstavili v tradičnej hre od Martina Kukučína, Rysavá jalovica. Ako sami povedali, iniciatíva nacvičiť si túto hru vyšla od nich a ich režisérka – Mírka Sedliaková, im to umožnila. V známej hre nám predviedli, aké zamotané môžu byť susedské vzťahy a čo všetko dokáže s ľuďmi spraviť alkohol.

Názor diváka: „Jednoduché, ľahké pre diváka. Oceňujem, že tie decká si našli čas na divadlo a že si zvolili príbeh z minulosti, ktorý má čo povedať aj súčasnému divákovi.“

Názor poroty: Porota na hre vyzdvihla hlavne tieňohru, ktorej tu mohlo byť pokojne aj viac. Odporučili súboru popracovať na scéne, rekvizitách a využití priestoru. Hercom vytkli hlavne kopírovanie filmového spracovania tejto hry a tiež štýl rozprávania, ktorý bol neprírodný.

ZUŠ J. Cikkera Banská Bystrica – Obrázky z výkladu

Hra Obrázky z výkladu, ktorú si pre divákov

ZUŠ J. Cikkera: Lekcia, foto: M. Zafko

ZUŠ S. Ľupča: Rysavá jalovica, foto: M. Zafko

ZUŠ J. Cikkera: Obrázky z výkladu, foto: M. Zafko

a pre porotu pripravila ďalšia skupinka študentov ZUŠ J. Cikkera z Banskej Bystrice bola opäť pod režisérskym vedením Borisa Kováča. Hlavnou témou hry boli ľudia z výkladu, kde sa na nich môžeme pozerieť ale nemôžeme sa k nim dostať. Tvoria si svoj múr – výkladové sklo. Keď zložia svoje masky, svet sa im dostane pod kožu a zraní ich. Preto sa ocitajú v resocializačnom centre – každá postava z iných dôvodov. Tu sa snažia „vyliečiť“, aby sa opäť mohli zaradiť do spoločnosti. No stačí si zas nasadiť masku a môžu sa vrátiť do bežného života.

Názor diváka: „Túto hru hrali výborní herci, známi už aj z minulých rokov, ktorí radi hrajú skôr psychologické hry ako niečo jednoduché. Odchádzala som s pocitom, že neviem, či som pochopila, čo hra chcela odkázať ľuďom. Nemala som z hry dobrý pocit,

ale obdivujem týchto mladých, ako dokážu zahrať také ťažké úlohy a veľké plus, že si hru napísali sami a že chcú ľuďom ukázať, čo cítia a nad čím premýšľajú. Mohli to však podať trochu jednoduchšou formou.“

Názor poroty: Členovia poroty považovali hru za veľmi zaujímavú. Tematika hry – ľudia izolovaní, schovávací sa – je v súčasnosti veľmi aktuálna. Na druhej strane hre vytkli prílišnú zamotanosť a nečitateľnosť. Porote v inscenácii chýbalo prepojenie jednotlivých motívov, ktoré si konkurovali.

medziBRODway – Faidrina láska

Poslednou hrou v piatkovom programe TDD bola hra od autorky Sarah Kane. Premiéru tejto hry si pozrelo plné hľadisko divákov. Režisér hry – Rado „Redy“ Kabáč sa prostredníctvom tejto hry rozhodol divákov šokovať obrazom súčasnosti. Hra nič neprikrášľuje, zdôrazňuje krutosť doby, bezcitnosť ale aj lásku. V inscenácii boli použité drsné prostriedky a scény a zobrazovala obraz ľudskej citovej vyprahnutosti (aj preto bola vhodná len pre divákov od 18 rokov a dalo by sa povedať, že nebola vhodná ani pre tradičného staršieho diváka). Hlavnou postavou je Hippolytos - princ, ktorý nemá žiadny životný cieľ a je mu všetko jedno. Na nikom mu nezáleží, je krutý a bezcitný, zmrzačený dobou. Hra zobrazuje úpadok jeho a celej kráľovskej rodiny a predostiera divákovi otázku, či aj on sám neprispieva k úpadku celej spoločnosti.

Názor diváka: „Táto hra podľa môjho názoru nebola veľmi vhodná pre dedinského diváka a samozrejme, úplne nevhodná pre mládež a slabšie povahy. Rozhodne je to však hra, akú si tu zatiaľ nikto netrúfol nacvičiť a odohrať a ja obdivujem odvahu a odhodlanie hercov, že sa nebáli, že ich budú odsudzovať. Prvá polovica hry sa mi veľmi nepáčila ale

ZUŠ J. Cikkera: Ofélia je off line, foto:M. Zaťko

posledné dve scény nemali chybu, boli nápadité a veľmi vkusné. Pred uvedením hry som počula rôzne varovania a výstrahy. Podľa mňa to vôbec nebolo také hrozné, veľmi milo ma prekvapili a z predstavenia som si odniesla, iked' trochu zvláštny, no predsa zážitok!“

Názor poroty: Hra mala veľmi pozitívne ohlasy z rady porotcov. Z hry mali porotcovia pekný divadelný zážitok. Ocenili vyvážené divadelné výkony, čistú, funkčnú a jednoduchú scénografiu a aj kostýmy. Porotcovia priznali, že mali veľké obavy, keď sa dozvedeli, že na TDD bude uvedená inscenácia práve od Sarah Kane, keďže jej hry sú kruté, o nešťastí a ľudskej zlobe. Súboru vytkli rozpačitosť hry, zbytočné prechádzanie sa hercov a dlhé paúzy medzi jednotlivými obrazmi. Odporučili pouvažovať nad hudbou a urobiť hru viac štýlovou.

Štúdio mladých Divadelného súboru J. Chalupku Brezno - Dilemy

V sobotu bola ako prvá na programe TDD autorská hra od „breznianskych mladých“, ktorú napísali a nacvičili pod vedením Denisy Hlásnej. Hra bola založená na krátkych epizódkach zo života. Zobrazovali rôzne situácie a kladli si rozličné otázky: Osloviť na ulici objekt svojej túžby? Zapadnúť do partie alebo ostať sám sebou? Čo má urobiť tehotná tínedžerka, ktorá sa stretla s nepochopením od najbližších? Z dôveriť sa blízkemu človeku aj s rizikom, že ma zavrhnú? A mnohé ďalšie situácie, problémy a dilemy. Bolo ich tam však toľko, že sa strácal prehľad o tom, kto je kto a divák začal uvažovať o tom, či má hľadať súvislosť medzi príbehmi, a tým sa menej sústredil na dej.

Názor diváka: „Názov, ktorý si herci pre hru vybrali je veľmi výstižný. Bol to príbeh zo života mladých ľudí, ktorý si herci napísali sami. Veľmi dobre sa im podarilo preniesť realitu na javisko a vykresliť dilemy, ktoré dnešní mladí ľudia riešia. V množstve scén bol len načrtnutý príbeh a divák si mohol iba domyslieť, ako sa to asi skončí. Aj napriek množstvu príbehov si každý mohol z tejto hry odniesť ten svoj, lebo aspoň jedna z týchto situácií sa určite stala každému z nás.“

Názor poroty: Napriek tomu, že členovia poroty považujú súbor za dobrý, rozrastajúci sa, vytkli tejto hre pomerne veľa vecí. Hlavným negatívom inscenácie podľa poroty bolo veľké množstvo tém, ktoré neboli vzájomne prepojené. Hre chýbala jedna kľúčová téma a súboru odporúčili vyselektovať niektoré príbehy. Taktiež za slabú stránku považovali koncepciu hry. Niektorým príbehom chýbal koniec, rovnako celej hre chýbala štruktúra: začiatok, vrchol a koniec. Súboru navrhli aj popracovať na vylepšení scény. Pochválili najmä výber hudby a rôzne hudobné motívy, niektoré herecké výkony a hlavne prvý príbeh, ktorý bol veľmi dobre vymyslený i zahráný.

DOS Medzibrod: Tanec nad plačom, foto:M. Zaťko

DOS Medzibrod – Tanec nad plačom

Posledným predstavením tohoročných TDD bola hra Petra Zvona v podaní domáceho divadelného súboru, ktorú nacvičili pod režisérskym vedením Jozefa Zázrivca. Hra, v ktorej sa stretáva život šľachticov so životom súčasných ľudí opäť prilákala do divadla veľké množstvo divákov, ktorí si radi pozrú tradičný a rokmi osvedčený divadelný súbor. DOS Medzibrod je jednoznačne súbor, ktorý hrá hry pre divákov a vie, ako ľudí zabaviť, zbaviť aspoň na chvíľu starostí a stresov. Hra bola paródiou na dnešnú dobu, kde je množstvo nezhôd či už medzi rodičmi a deťmi a ich predstavami o živote, medzi mužmi a ženami, medzi šéfom a podriadeným, alebo medzi manželmi. Tieto vždy vyústili do humorných situácií.

Názory divákov: „Bola to hra plná smiechu a potlesku. Výborné herecké výkony „starších“ hercov sa tu kombinovali s mladými neopozieranými tvármi. Text hry bol pôvodne písaný pre SND a naši herci sa ho zhostili ako skutoční herci z Bratislavy, dali hre dušu a žili rolami. Mnohí diváci prišli na toto predstavenie aj napriek tomu, že ho už videli a určite neľutovali, odchádzali s úsmevom a s pocitom, ktorý má divadlo poskytnúť – pocit oddychu a relaxu a aj trochu ponaučenia. Rozhodne je to hra, ktorá sa medzibrodskému ochotníckemu súboru hodí a ktorá sa našim

divákom páči.“

„Podľa môjho názoru hra ako celok bola veľmi príjemná a zábavná. Herecké výkony boli výborné u jednotlivcov, u niektorých by som ešte popracovala. Ale na druhej strane veľmi oceňujem záujem mladých o divadlo a verím, že skúsenosťami to dotiahnu aj na starších hercov. V hre boli síce momenty, ktorým som im nerozumela (napr. v závere - dosť chaotické odchádzanie a prichádzanie hercov), no celkovo som spokojná, pretože som sa zabavila a zasmiala. Zaujalo ma to a hercom ďakujem za ich ochotu, snahu a za pekné divadelné predstavenie.“

Názor poroty: Porota ocenila najmä výber hry, ktorá bola jednoduchá, čistá a ľahká. V hodnotení však prevažovali negatívne vyjadrenia. Hre vytkli napríklad réžiu, bola málo zameraná na budovanie vzťahov, čím sa strácala hlbšia myšlienka a hra sa stala povrchnou. Réžisér sa sústredil hlavne na pobavenie publika, hra nevedla diváka k zamysleniu. Porotcovia ocenili herecké výkony hlavne Noriky Dřímalkovej a Andreja Kabáča. Odporučili popracovať na herectve mladších hercov a tiež ujasniť si, v akom období sa hra odohráva.

-sisa-

Gala program, foto: M. Zát'ko

OCENENIA:

Scénografia: Lucia Bérešová (Faidrina láska)

Nominácie na postup na krajskú prehliadku do Revúcej v kategóriách:

- Mládežnícke divadlo: ZUŠ J. Cikker a Banská Bystrica – Ofélia je off line
- Činohra: medziBRODway – Faidrina láska

Exkluzívne interview s režisérom Faidrinej lásky, riaditeľom divadla medziBRODway Radom „Redym“ Kabáčom

1. Aké pocity máte po skončení Tajovského divadelných dní?

Pocity sú veľmi dobré. Myslím si, že táto prehliadka ukázala, že mladosť a dravosť v divadelnom ponímaní si razí cesty k divákovi

foto: M. Zát'ko

a ku kritike. A čo som tiež postrehol, mladí ľudia prostredníctvom krásy, akou je divadlo, vyjadrujú svoje pocity, čo je pre dnešný svet len veľké plus. Tak isto ma táto prehliadka utvrdila v tom, že divadlo sa ubera moderným smerom s modernými výrazovými prostriedkami a to klasické, zdôrazňujem „klasické“ už dožíva.

2. Čo hovoríte na premiéru Vašej hry, podľa môjho názoru dosť kontroverznej, ktorá postúpila na krajskú prehliadku do Revúcej?

Niekedy musí ísť herec s kožou na trh, tak ako v tomto prípade. Skĺbili sme estetickú a divadelnú vizáž celej inscenácie, ktorá u kritiky naplno zabodovala. Touto cestou by som sa chcel poďakovať hosťujúcim hercom, ktorí sa svojej úlohy zhostili veľmi dobre a zastali si svoje miesto. Vhodne doplnili súbor a zanechali hlbokú brázdou v ére nášho súboru.

3. Takže v budúcnosti sa bez hosťujúcich hercov asi nezaobídete?

Presne tak, celý náš súbor je stavaný tak, že pri jeho zdravom jadre musím dopĺňať ostat-

né úlohy hosťujúcimi hercami a vždy sa na to teším z dvoch dôvodov. Prvým je, že obohacujú náš súbor a druhým dôvodom je, že nie sú nakazení starým divadelným marazmom a preto ich možno ešte kreovať.

4. Tento rok oslavuje divadlo medziBRODway 10. výročie. Čo môžeme očakávať od „našej avantgardy“?

Ak mám povedať pravdu, ani sa mi nechce veriť, že je tomu už desať rokov, čo som založil avantgardné divadlo. Prešlo veľkými zmenami, vystriedalo sa v ňom veľa hercov, získali sme niekoľko ocenení, ktoré nás posúvali ďalej. Tak sme dospeli k desiatemu výročiu, ktoré oslávime vo veľkom štýle, s veľkými hviezdami a hlavne s veľkým kabaletom, ktorý sa zapíše do dejín ochotníckeho divadla. A čo sa týka tej hviezdy, meno zatiaľ ešte neprezdám! ☺

Spracovala: -sisa-

PS: Ďakujem všetkým, ktorí sa pričínili k tomu, aby mohli vzniknúť tieto články ☺

NOVÁ TVÁR TAJOVSKÉHO DIVADELNÝCH DNÍ

Symbolom divadla sú masky. Prvá sa na nás usmieva a tú druhú si môžeme vysvetliť viacerými emóciami – smútok, zlosť, zamyslenie... Komédia a dráma, komédia i tragédia. Smiech aj plač, radosť a hnev, vášne a city, smútok i radosť. O tom je nielen divadlo, ale aj život. A to všetko bolo obsahom aj Tajovského divadelných dní 2010. Hoci sa uskutočnili o niečo skôr ako bývalo zvykom, hoci sa konali tesne po rekonštrukcii budovy, nič z toho im neubralo na svojskej atmosfére a celkovom výsledku. Ako obyčajne sa súbory uchádzali nielen o priazeň divákov, ale aj odbornej poroty, ktorá nakoniec vyniesla aj nové verdikty, s ktorými možno súhlasiť, ale aj polemizovať.

Na Tajovského divadelných dňoch bývalo zvykom, že na doskách, ktoré znamenajú svet sa počas festivalových dní v Medzibrodě predstavovalo viacero dedinských divadelných súborov s hrami a témami, ktoré skôr patrili minulosti i keď boli veľmi obľúbené. „Tajovák“ však tohto roku dostali novú divadelnú tvár. Každý si môže o tom myslieť svoje, ale vývoj sa nezastaví ani pred ochotníckym prístupom k divadelnej praxi.

Päť mládežníckych divadelných skupín sa predstavilo so svojimi, poväčšine vlastnými témami, ktoré poukazovali na súčasný život mladej generácie. Z tohto princípu sa vymykalo jediné predstavenie v podaní mládežníkov zo ZUŠ-ky v Slovenskej Ľupči, ktorí si vybrali text Martina Kukučina RYSAVÁ JALOVICA. Mladých Ľupčanov poznáme z predošlých rokov ako vcelku ambicióznou trojicu, ktorá sa prvý krát rozhodla opustiť divadlo pre detského diváka. Táto skupinka pod vedením Mirky Sedliakovej dokáže vtlačiť svojim postavičkám, aj v klasických príbehoch, svoju mladosť, svoj talent i náznaky iných prístupov, na aké býva divák zvyknutý. Bohužiaľ ich tohoročná snaha očakávania nenaplnila. Koncepcia vybudovaná na dodržiavaní klasického textu nepriniesla okrem hercov nič mladého. Škoda.

Tri skupiny svojich študentov zo ZUŠ J. Cikkeru v Banskej Bystrici priviedol na medzibrodské javisko herec a pedagóg Boris Kováč. Prvé trio sa so čtou popasovalo s náročným textom absurdnej drámy E. Ionesca LEKCIA. Protagonisti tejto inscenácie naznačili, že v budúcnosti, keď naberú viac najmä životných skúseností, dokážu veľa. Napriek veľkej snahe a jasnej predstave bola ešte citeľná neskúsenosť. Držíme im palce a kvitujeme to, že napriek mladosti sa chcú vyjadrovať k závažným témam a svoje herecké pokusy berú vážne.

Ďalšia inscenácia z „cikkerky“ bola pripra-

vená podľa poviedky S. Kunza: Život vo fľaši. Hra OBRÁZKY Z VÝKLADU sa tvárila ako psychologizujúca sonda do problémov súčasnej spoločnosti. Mala síce svoju atmosféru a bola viditeľná snaha o hľadanie formy. Jediný mužský predstaviteľ však v prepriatej snahe o veľký herecký výraz celé predstavenie spomaľoval a eliminoval akýkoľvek náznak dramatickej situácie.

Najvýraznejším počínom bystrických zuškárov bola hra OFÉLIA JE OFF LINE, ktorá

si vyslúžila aj nomináciu na krajskú postupovú prehliadku v kategórii mládežníckeho divadla v Revúcej. Príbeh študentky herectva – slečny Baranayovej, ktorá sa na začiatku príbehu dozvie, že je smrteľne chorá, mladých divákov zaujal. Päť epizód, ktoré reflektujú všetky vplyvy súčasnej spoločnosti vrátane internetových sociálnych sietí bol presvedčivý a podporený aj hereckými výkonmi. Divadelne pôsobivá smrť hlavnej postavy doslova prehánal mráz po chrbte. Inscenácia bola

Faidrina láska: názor diváka

Vážení poslanci!

Keď sa na Medzibrodě organizujú „Tajovského divadelné dni“ u našich občanov, milovníkov divadla nastáva veľký rozruch. Začnú sa sem schádzať divadelníci z okresov Banská Bystrica a Brezno. To, že sa toto krásne podujatie u nás udomácnilo a konalo sa už po ôsmykrát, je zásluhou nášho záujmu a vytvorenie kvalitných podmienok obecného úradu a dobrého vybavenia kultúrneho stánku. Ved' sa hovorí: „Kde sa dobre vodí, tam sa rado chodí.“ Dlhé roky tu pracuje aj náš divadelný súbor starších ochotníkov a ich práca už čoskoro oslávi storočnicu.

Bolo by to všetko v poriadku, len je na škodu, že sa tohto podujatia nezúčastnili viacerí poslanci, ktorí by na vlastné oči a uši počuli repliky a slová v podaní divadelného súboru medziBRODway, aké divadelný súbor starších za celých 95 rokov na našom javisku nepoužil. Som za to, že mladí ľudia túžia i po modernejších hrách, ale až takýchto nemorálnych a vulgárnych nie. Viem pochopiť i našich poslancov, že nie všetci prejavujú náklonnosť k divadlu, ved' sú zaťažení vlastnými problémami a povinnosťami. Jedni sa starajú o športové diania, ďalší o skrášlenie našej milej dedinky a ďalší o výstavbu nových rodinných domov. Tiež riešenie mnohých problémov, medziľudských vzťahov. Nakoľko sa takéto kultúrne podujatie koná iba raz do roka, pri dobrej vôli by si mohli nájsť čas a zúčastniť sa prehliadky neprofesionálnych divadiel ako sú „Tajovského divadelné dni“. Preto mňa ako obyčajného občana donútilo poslancov o tomto podujatí poinformovať.

Všetko išlo podľa vopred spracovaného programu. Nadišla však 19. hodina 12. marca, kedy vystúpil mladý súbor s hrou „Faidrina láska“. Repliky a obrazy z javiska predvádzali vulgárne prejavy a nemorálne postelové scény, pri ktorých by stredná a staršia generácia opustila divadelnú sálu. Tým poškodili dobré meno divadelného súboru starších ochotníkov a samozrejme i občanov Medzibrodu. Pýtam sa, či vystúpenie bolo podávané len pre mládež? U nás sa takýchto podujatí predsa zúčastňujú i staršie generácie.

Ešte ďalší môj postreh. Je to vôbec divadelný súbor Medzibrodu? Ved' veľkú väčšinu hercov tvorili mladí herci z rôznych obcí. Nakoľko domáci nácvik hry ignorovali a rýchlo opustili nacvičovanie takej nemorálnej hry. Takýto žáner sa hodí pre mestskú mládež a nie pre našich občanov. Ved' súbor pri takomto žánri poškodil dobré meno divadelného súboru starších ochotníkov, ktorí už dlhšiu dobu rozšievajú kultúrne zážitky v celom našom regióne. Pre budúcnosť by bolo snáď dobré, keď by pred nácvikom kultúrna komisia posúdila vhodnosť žánru (vid' dávnejšie časy). Nie som kritik ani fenomén divadelného diania a preto mi neprináleží posudzovať, či kritizovať volené hry – na to sú predsa povolani. Takéto postrehy som pochopil práve pri vystúpení mladšieho súboru. Ale aj tak som šťastný, že divadlo v Medzibrodě vychováva ďalších nových hercov, o čom svedčí zloženie už dvoch divadelných súborov.

„Tajovského divadelné dni“ skončili a dovoľujem si vysloviť poďakovanie pani starostke Zdenke Huťkovej a jej starostlivým kolegyniam za vytvorenie výborných podmienok v našej dedine, že by žiaľ v niektorých iných kultúrnych stánkoch v rámci nášho regiónu nikde nebolo o súbory tak postarané, ako v našej divadelnej obci.

Prepáčte mi moju drzosť, že som si dovoľil upozorniť na určité nemorálnosti, a tým vyjadril nespokojnosť a pobúrenie medzibrodského publika.

Prajem obom súborom v ďalšej práci veľa divadelných vystúpení a menej nemorálnosti v budúcich inscenáciach.

Za pochopenie vopred ďakujem

Ladislav Belluš

Odpoveď riaditeľa divadla medziBRODway na tento názor si prečítate už v budúcom čísle

NOVÁ TVÁR TAJOVSKÉHO DIVADELNÝCH DNÍ

ucelenou výpoveďou mladých ľudí aj o sebe, ktorí sa nebáli ani chúlостivej témy.

Päťicu mládežníckych inscenácií uzatvorila inscenácia mladej zálohy breznianskych Chalupkovcov. Štúdio mladých DSJCH pod vedením Denisy Hlásnej sa predstavilo skladačkou vlastných poviedok pod názvom DILEMY. Táto inscenácia, ktorá mala tiež ambíciu reflektovať súčasný svet mladých ľudí, sa však utápala v množstve motívov a situácií, bez výraznejšej dramaturgie. Divák sa mohol dozvedieť o túžbach, potrebách, názoroch ľudí na prahu dospelosti, ale strácal sa v labyrinte flashových, často krát zbytočných epizód.

V kategórii činoherného divadla obhajovali farby klasickej ochotníckej divadelnej scény len domáci divadelníci z Medzibrodu. Režisér Jozef Zábravec vybral v tejto sezóne aj keď chronicky známy, no zato zaujímavý dramatický text z dielne Petra Zvona TANEC NAD PLAČOM. To, že sa DOS Medzibrod z roka na rok programovo „tlačí“ do ochotníckej prvej ligy prinieslo svoju daň v podobe hodnotenia odbornej poroty. Tá rozsekala inscenáciu na franforce a vyvolala asi najväčšiu vlnu polemík. Sedieť v porote, asi by som tiež hodnotil inscenáciu v podobnom duchu. No ako divák, i keď nie celkom obyčajný, musím povedať, že súbor sa posunul dopredu. Začal vedome pracovať s výtvarnou stránkou inscenácie, využíva aj dostupné technické zariadenia, púšťa sa do hier, ktoré mu pred pár rokmi boli takmer neprístupné. No a je na začiatku cesty ku skutočnému herectvu, lebo práve o ňom divadlo je. Myslím si, že medzibrodskí divadelníci už prekročili hranicu toho, že stačí vybudovať pôvabné karikatúry a postavičky. Treba začať pracovať na skutočnom budovaní postáv. Musím pochváliť Vladu Haviara, ktorý konečne opustil „kopírovanie“ pántikovského typu, ale našiel svojský štýl pri stvárnení postav vyšľachtica. Najväčšiu kritiku by som však venoval najmä mladým hercom, ale i režisérovi pri práci s nimi. Ešte sa majú čo učiť a hlavne pochopiť, že hrať divadlo nie je len o naučení sa textu, že nad postavou treba aj popremýšľať, lebo inak jej nedokážu dať autonómny a presvedčivý javiskový život. Bohužiaľ, práve v scénach a situáciách, keď mali mať všetko v svojich rukách, sa predstavenie začínalo rozpadáť a strácalo na zaujímavosti. Ale inak to je celkom slušne spravené divadelné predstavenie, za ktoré sa nemusia hanbiť. Je málo dedinských súborov na ochotníckej mape Slovenska, ktoré robia tak dobre ako DOS Medzibrod.

Na záver som si zámerne nechal „kabáčovcov“, alebo Divadlo medziBRODway, ktoré od svojho vzniku, ešte ako Sepsa prináša na scénu

šky, provokácie a témy, po akých dedinskí divadelníci nesiahajú. Skupina ľudí, ktorá sa v tejto sezóne stretla v medziBRODwayi je novo postavená s účelom a bez zábran zahrať hru kontroverzej anglickej autorky Sarah Kane FAIDRINA LÁSKA. Tento Redyho krok bol veľmi odvážny, pretože aj vo veľkomestskom prostredí zahraničných metropol, zvyknutých na všeličo, vyvolávajú hry tejto autorky nielen rozpaky, ale vlny veľkých diskusií pre aj proti. Hra o úpadku hodnôt ako varovný prst pre ľudskú spoločnosť. Napísaná a inscenovaná až nevyberanými, resp. veľmi presne volenými prostriedkami, vyjadrovanými pomocou rozličných deviácií, krutostí a oplzlostí. Sarah Kane, a medziBRODway s ňou, volajú do hľadiska (alebo do nebies) po návrate lásky, hodnôt a ľudskosti. Zvolili si šok na čele s perverzitou ako mementom. Nie všetci „Redyho partáci“ mali s divadlom, nielen „podľa Kabáča“ skúsenosti. Samozrejme, že bolo a je čo vyčítať aj tejto inscenácii, jej výberu a inscenovaniu. Treba však povedať, že napriek tomu, že FAIDRINA LÁSKA bude náš región reprezentovať aj na krajskej úrovni v Revúcej a tam bude veľmi silná konkurencia (nechcem strašiť, ale viem o súboroch napr. DS Daxner z Tisovca, či DS Detvan z Detvy, ktoré majú pripravené výborné inscenácie a najvyššie ambície), bude musieť tím okolo Redyho ešte na inscenácii veľa popracovať. Najmä po hereckej stránke, ale aj v režijnej a dramaturgickej línii, či výbere hudby. Jednoznačnosť, s akou medziBRODway vyhral Tajovského divadelné dni 2010, bola skôr spôsobená práve výberom hry. Ak by nebola téma a jej spracovanie také silné, určite by aj porota nešetrla kritickými slovami. Chcem veriť, že Redyho ambície siahajú vyššie ako k prípadnému trapasu v Revúcej. Toto zoskupenie na to má, aj napriek neskúsenosti a my mu držme palce, aby so čtou zabodoval aj na krajskej prehliadke. Porota v zložení Soňa Smolková, Dušan Krnáč a Miroslav Ballay by inak nenavrhli Faidrinej lásky nomináciu na Zochovú divadelnú Revúcu.

Tajovského divadelné dni sa skončili. Mali svoju atmosféru, mali svojho diváka a mali svojú tvár. Priniesli novšie aj nové témy a čo je hlavné, predstavili veľa mladých divadelníkov a to nás v Stredoslovenskom osvetovom stredisku naplňa aj novými nádejami a vierou, že ochotníci budú mať svoje miesto na slnku aj v tomto tisícročí. V Stredoslovenskom osvetovom stredisku sa už dnes tešíme na ďalší ročník.

Maroš Krajčovič
metodik SOS pre divadlo

Kino Torysa uvádza

HORE

23. 4. 2010

Krátky obsah: 78-ročný predavač balónov Carl Fredricksen žije v malom, starom, útulnom domčeku uprostred veľkomestskej zástavby. Jedného dňa ho omrzí večné otravovanie staviteľov a rozhodne sa splniť si dobrodružný cestovateľský sen. Nafúkne tisíce balónov a aj s chalúpkou vzlietne k oblakom. Netuší, že omylom sa vzniesol aj prehnane aktívny skautík kórejského pôvodu Russell. Najnečakanejšiu dvojicu hrdinov tak čaká dobrodružstvo v stratenom svete...

Princezná a žaba

14. 5. 2010

Tvorcovia filmov Malá morská víla a Aladin prinášajú animovanú komédiu z New Orleans o krásnej dievčine, princovi, žabe a slávnom bozku, ktorý však všetko prevráti naopak. Každý pozná slávny príbeh, ako princezná nájde skutočnú lásku, keď pobožká žabu, ktorá sa zmení na krásneho princa. Nuž, aj v tomto príbehu dievčina pobožká žabu. Výsledok je však dramaticky odlišný. To však nie je jediné prekvapenie v zmesi humoru, prekvapivých zvratov, napätia, výnimočnej hudby a emócií. Ale nakoniec si možno láska nájde cestu. Láska princa k princeznej, žaby k žabe, dokonca sa možno šťastie usmeje na pochabú svätójanšku mušku a objekt jej túžby...

Spoločenské okienko

Opustili nás v decembri 2009:

Sokolová Marta (85)

V roku 2010 nás opustili:

Anton Gregor (62)

Margita Vojtková (71)

Zlatica Hut'ková (95)

Ondrej Psota (85)

V roku 2009 umrelo 25 občanov 13 žien a 12 mužov.

V roku 2009 bolo uzavretých 10 manželstiev

V roku 2009 sa narodilo 6 detí, 4 chlapci a 2 dievčatá

RAKÁRIK 12

PRÍLOHA 2010

Dvojmesačník o dianí v Medzibrode

Zadarmo do každej domácnosti

ŠKÔLKÁRSKE OKLENKO MALÉHO RAKÁRIKA

**Hore brehom, dole brehom,
zapadla mi chajda snehom.
Ľudia boží rada,
neviem, kde mám vráta,
sem lopatu cupi-lupi,
spravím chodník do chalupy....**

Ani sme sa nenazdali a prvý mesiac v

novom roku, už máme za sebou. Tešíme sa v našej škôlke z bohatej nádielky snehu, ktorého sme sa i keď oneskorene po vianočných prázdninách, ale predsa len dočkali. Detičky sa nám po Vianociach vrátili veselé, plné zážitkov z Vianoc a konečne už aj zdravé, pretože koniec kalendárneho roka bol pre našich škôlkárov, nie práve po zdravotnej stránke najlepši. S Vami, milí čitatelia Rakárika sme sa rozlúčili v predvianočnom vydaní obecných novín a tak Vám chceme porozprávať, čo všetko sme do Vianoc a po Vianociach v našej škôlke prežili.

10. december bol pre nás veľmi slávnostný a veselý, i keď nás kváril rôzne choroby predsa sme sa nevedeli dočkať, tak ako každý rok Mikuláša a jeho pomocníkov. Pre vysokú chorobnosť detí sme našu Vianočnú besiedku uskutočnili v zasadačke kultúrneho domu, a bolo nám tam naozaj príjemne a veselo. Mikuláš nás obdaril nielen sladkým balíčkom, ale aj pochvalou za pekný program. Na záver sme si s Mikulášom, čertom a anjelom podali ruky a vyčarili úsmevy na spoločnej fotografii. A milý Mikuláš odkaz pre teba: „O rok sa tešíme na tvoju návštevu.“

Vianoce si v našej škôlke okrem vianočných ozdôb, stromčeka a prianí pripomíname aj vianočnými zvykmi a tradíciami. Predtým než sa pred Vianocami a prázdninami rozlúčime, pripravíme si sviatočný stôl voňajúci po mede, orechoch, ale aj cesnaku. Počúvame koledy, rozprávame sa o tradíciách a pochutnáva-

me si na vianočných oblátkach s medom, opekancoch, orechoch, jabĺčkach, cesnaku a tajne snívame o darčekom pod vianočný stromček. A darčekov sa nám ušlo neúrekom, a to nielen doma, ale aj v škôlke. Detičky potešili darčeky, ktoré si našli v Novom roku v každej triede. A tak ďakujeme rodičom, ktorí nám na darčeky

finančne prispeli z Rodičovského združenia. Ďakujeme.

**Jedno slnko na oblohe,
slimáčik na jednej nohe,
jeden balón v povetří,
jedna diera na svetří.**

**Jedna sestra, jeden brat,
ľahko sa dá spočítať.**

Počítali sme a učili sa písmenká za zvukov piesne na návšteve našich kamarátov v 1. a 3. ročníku Základnej školy v Medzibrode. V jeden januárový piatok sme sa vybrali na pozvanie p. riaditeľky Mgr. Ivany Sumrákovej k našim kamarátom a vľajším predškôlkom, teraz už prvákmi, aby sme videli ako sa im v škole darí. Sú naozaj veľmi šikovní a naučili nás písmenko B. Spolu s nimi sme počítali, kreslili, písali na tabuľu a dokonca sme si s nimi aj zaspievali. Naša návšteva nadväzovala na blížiaci sa zápis do 1. ročníka základnej školy. A aby nás p. učiteľky lepšie spoznali, pripravili sme pre ne a rodičov, krátke vystúpenie. 2. februára sme sa všetci stretli v II. triede a predviedli sme, čo sme sa za dva týždne stihli naučiť: básne o písmenách abecedy, básne o počítaní a aj pieseň a tanec. P. riaditeľka zo základnej školy rodičov informovala o zápise do základnej školy a školskej zrelosti pripravenosti detí pred vstupom do 1. ročníka. P. učiteľky z materskej školy, zas poradili rodičom, ako svojich predškôlkov usmerňovať hlavne pri správnom držaní ceruzky, správnej výslovnosti ale aj v samostatnosti v samoobslužných činnostiach.

Tak ako každý rok prebieha zápis do základnej školy, aj v našej škôlke sme absolvovali ZÁPIS DETÍ DO MATERSKEJ ŠKOLY NA ŠKOLKÝ ROK 2010/2011.

Naša materská škola budúcim škôlkárom ponúka:

- ☀ Predprimárne vzdelávanie nultého stupňa - ISCED 0
- ☀ Výchovu a vzdelávanie v rámci plnenia Štátneho vzdelávacieho programu a Školského vzdelávacieho programu: „Okno do sveta“
- ☀ Psychickú a sociálnu pohodu v prostredí MŠ a v kruhu svojich rovesníkov
- ☀ Individuálny prístup
- ☀ Alternatívne a inovačné modely výchovy a vzdelávania
- ☀ Prípravu na vstup do základnej školy
- ☀ Možnosť poldenného a celodenného pobytu
- ☀ Krúžkovú činnosť - počítačový, hudobný a krúžok anglického jazyka
- ☀ Množstvo podujatí pre deti a rodičov

A tak milé mamičky a oteckovia príďte si zapísať svoje dieťaťko, ktoré už dovŕšilo 2. roky do našej materskej školy.

UŽ SA NA VÁS TEŠÍME !

ŠKÔLKÁRKE OKLENKO MALÉHO RAKÁRIKA

Iba čo sa vonku zjarí,
už sa vezie na kočiari.
Keď je lúka plná detí,
vezie slnko, nech im svieti.
Bocian vraví: Na môj veru,
už sa teším na nedeľu.
Slniečko je ranostaj,
rozjarí nám celý kraj.

Jar nám zaklopala na dvere a my sa už začíname tešiť z prvých jarých lúčov a prvých jarých kvetov v našich záhradách. Skôr však než sme sa s pani Zimou rozlúčili a privítali jar, zažili sme množstvo zážitkov o ktoré sa s Vami veľmi radi podelíme.

9. február bol pre našich škôlkárov deň plný očakávaní. Naša škôlka čakala deti vyzdobená farebnými girlandami, balónmi a všakovakými ozdobami. Nastal deň KARNEVALU a ako to už na karnevale býva zvykom, bol plný prekvapení, hier a zábavy. Pani učiteľky sa zmenili na anjela, kocúra v čižmách a dokonca na cigánku, ktorá veštila z ruky a z detí sa stali milé zvieratká, princezné, víly, piráti, šašovia ale aj rytieri a bojovníci. Nálada bola výborná, všetci sme sa výborne bavili a masky si dokonca aj zasúfažili v stoličkovom tanci. A aby naše brušká nezostali počas zábavy hladné o to sa postarali šikovné tety kuchárky, ktoré nám upražili šišky s výborným a sladkým lekvárom. Dopoludnie plné zábavy sme ukončili vyhodnotením a odmenením všetkých masiek.

Keďže nám pani Zima tohto roku nadelila snehu neúrekom, chceli sme vidieť ako les počas zimy vyzerá, a kde sa ukrývajú zvieratká. O zážitky plné radosti, ale aj nových poznatkov sa postaral náš kamarát ujo horár Janko Zázrivec, ktorý nás zobral na potulky lesom. My sme sa vyzbrojili teplým oblečením, vhodnou obuvou a šup ho 18. februára do lesa. Ujo Janko nás rozdelil do skupín podľa stromov a vychádzka sa mohla začať, brodili sme sa s ním v snehu, vyhľadávali sme stopy zvierat v snehu a všeličo sme sa z rozprávania uja Janka o lese dozvedeli. Najlepšie však bolo, keď sme sa hrali hru na líšky a zajace a spúšťanie a kotúľanie dolu zasneženým brehom. Vychádzka do lesa sa nám veľmi páčila a dúfame, že sa s ujom Jankom v lese ešte stretneme.

Ide koza rohatá,
schovajme sa za vráta.
Za vrátami stojí vrbá,
pod ňou sa hrá detí hŕba,
je tam veľký zhon,
ty musíš ísť von.

Jar sa hlási nielen jarým počasím, ale aj prírastkami na hospodárskych dvoroch. My sme sa na

jeden taký dvor spolu s deťmi vybrali. U Vetrákovcov nás veľmi milo privítali a všetko nám ukázali. Deti sa nevedeli vynadávať na kravy, kozy, zajace a ich mláďatá. Mnoho detí už v dnešnej dobe vidí tieto zvieratá len na obrázkoch, a niektorí z nich majú dokonca strach zvierat sa čo i len dotknúť. A verte, či neverte naše deti už pomaly nevedia, ako sa volajú mláďatá našich hospodárskych zvierat. Zopár perličiek z úst našich detí Vám prinášame: Ako sa volá mláďa kravy? No predsa MŮČIATKO alebo KRAVIATKO.

A ako sa volá mláďa ovečky? No predsa OVČIATKO.

A tak Vetrákovcom veľmi pekne ďakujeme, že nám túto návštevu umožnili a my môžeme byť o zážitky bohatší.

10. marec bol v našej škôlke ďalším významným dňom. Naše dvere sa otvorili pre budúcich škôlkárov, ktorých prišlo neúrekom a trieda sa zaplnila detským džavotom, smiechom a dokonca aj plačom (keď nastal boj o hračky). Detičky sa veľmi rýchlo osmelili a ani sa im z našej škôlky nechcelo odísť, čo nás veľmi teší. Na našich budúcich 11 škôlkárov sa budeme tešiť a pripravovať po letných prázdninách, kedy sa opäť stretneme a veríme, že si na nás rýchlo zvyknú a budú do našej škôlky chodiť s radosťou a bez slzičiek.

Na 11. marec sme sa v II. triede poriadne pripravili, pozvali sme totiž k nám na návštevu prvákov a tretiačov zo základnej školy. Pripravili sme si pre nich posedenie pri bylinkových čajoch. Škôlkári priniesli rôzne druhy bylinkových čajov, ktoré svojim kamarátom ponúkli a aj im o nich niečo prezradili, predovšetkým na čo ich používame a ako na náš organizmus vplyvajú a pred akými chorobami nás chránia. Posedenie bolo veľmi príjemné a školáci nám na oplátku prečítali krátke príbehy. Dúfame, že sa u nás cítili dobre a že nás v budúcnosti opäť navštívia.

Morena, Morena kde si prebývala? Nieslo sa našimi rezkými krokmi pri vynášaní Moreny, ktorú zhotovili šikovné ruky našich škôlkárov. Veselo sme sa prizerali ako ju naši kamaráti spolu s p. učiteľkami povyzliekali a zapálili. Morene sme zakývali a prali si, aby jaré slniečko už len pekne hrialo a my sme mohli šantiť na školskom dvore.

Na záver Vám prajeme veselé veľkonočné sviatky:

Šibem, šibem, šibi ryby,
môj korbáčik nemá chyby.
Ešte vody trošička,
daj vajičko z košíčka.

Mgr. Monika Petříková

Čo NovÉho ZšMEDLIBROD?

Šup - a už sme v druhom polroku školského roka. Slávnostným odovzdaním vysvedčení 29. januára sa skončil prvý polrok tohto šk. roka. Väčšina detí sa doma mohla pochváliť s výbornými výsledkami. Niektoré idú do druhého polroka s predsavzatiami, v čom sa chcú zlepšiť. Pani učiteľky na klasifikačnej porade uznali, že veľa detí si I. polrok plnilo svedomito svoje povinnosti – učenie sa a prípravu do školy. Svedčia o tom aj známky na vysvedčeniach. Väčšina detí si domov odniesla vysvedčenia so samými jednotkami. Deťom gratulujeme a držíme palce, aby ich neopustila chuť do učenia.

Vydanie polročných vysvedčení sme si literárne skultúrili. Prebehlo totižto školské kolo v prednese poézie a prózy. Ste zvedaví, ktorí sú „The best of“? V kategórii poézie bol na 1. mieste Matko Hraško, na 2. mieste Kika Obuchová a 3. miesto patrí Eliške Záhrivcovej. No a v kategórii prednes prózy zahviezdili na 1. mieste Emka Svetlíková, 2. najlepšia bola Majka Vojtková a 3. miesto získala Timka Klučiarová.

Už tradične sme sa venovali aj environmentálnej výchove na EKO-nápade. Deti mali navrhnúť, ako by sa dali suroviny a materiály opätovne použiť. Svoje nápady si aj sami navrhli, zhotovili, predstavili aj predviedli. Nad bohatou fantáziou detičiek sme my, p. učiteľky len tak od radosti kývali hlavami na znak úcty. Detičky vymysleli odevy od svadobných šiat, cez plesové až po plavecké záchranné vesty. Ale Peťko Vetrák si urobil aj svoju Eko-ženu! Jasné, že nechýbali ani hračky, hry a roboti. Ale veď sami si pozrite fotografie, ktoré svedčia o skvelých nápadoch malých, ale veľmi šikovných školákov.

Začiatkom februára prebehol zápis do 1. ročníka. Škôlkari nám predviedli svoju šikovnosť nielen na otvorenej hodine, ale aj počas zápisu. Na zápis si pani učiteľky pripravili pre nich zopár zábavných úloh, pomocou ktorých zisťovali tzv. „školskú zrelosť“. Prišlo sa zapísať 14 detí a všetci odchádzali zo zápisu zo školy s úsmevom na tvári, spokojnosťou. Ich očka nám prezrádzali, že do školy sa už tešia.

Mali sme aj divadielko „O troch grošoch“. Táto síce už stará, ale stále pútavá povest' naše deti tak upútala, že hneď na výtvarnej výchove aj nakreslili plagáty o nej. Teraz nám krásia chodby pri vstupe do školy.

Vo februári sme mali Valentínsky karneval. Niektoré deti sa tak dobre zamaskovali, že sme ich vôbec nevedeli spoznať! A my učiteľky? Jasné, že sme sa aj my „nahodili“ do kostýmov a šantili sme spolu s deťmi. Myslím, že toto popoludnie sa deťom páčilo. Veď sa mohli predstaviť vo svojich maskách, zasúťažiť si v hrách a vytancovali sa tak, že podaktorí mali na druhý deň svalovku. Nechýbalo ani občerstvenie (šišky s čajíkom), o ktoré sa postarali rodičia z výboru ZRPŠ.

V pondelok, po Smrtnej nedeli, sme ako ináč – vynášali Morenu, bohyňu smrti. Už tradične sa podujali na jej výrobu naši najstarší žiaci štvrtáci. Z fotografií je vidieť, že sa im naozaj vydarila. Škoda, že z tých fotiek nie je počuť aj spev, ktorým ju všetci odprevádzali k Hronu na jej poslednú cestu.

Svetový deň vody sme si okrem učenia sa, prečo je voda pre ľudí a aj pre celú planétu takým vzácnym pokladom pripomenuli nielen na hodinách prírodovedy, ale aj na výtvarnej výchove. A akože by to bolo, keby sme aj my nepriložili svoje ruky k dobrému skutku? Vybrali sme sa aj s deťmi vyčistiť aspoň maličký kúsok povodia Hrona. Naše detičky sa

vybrali teda cez veľkú prestávku s prázdnyimi igelitkami k Hronu. Ako tak kráčali po lúke, aj popri koryte Hrona, objavili veľké kopy odpadkov. Kým celkom nenaplnili svoje igelitky odpadkami, neprestali zbierať. Smeťami preplnené tašky odniesli do zberného dvora do kontajnerov. Hoci sú to len maličké deti, presne vedia, že odpadky patria do koša a nie do prírody...! Ešte však popri Hrone ostalo dosť prázdnych plastových aj sklenených fliaš, kusy oblečenia, igelitky, staré železo aj hocičo, čo tam nepatrí. Vyberie sa to tiež niekto pozbierať???

Ja pevne verím tomu, že ak tieto deti raz vyrastú, nebudú z nich takí bezohľadní ľudia, ktorí dokážu urobiť z krásnej prírody smetisko a všetky odpadky budú dávať tam, kam patria – do kontajnerov.

Mgr. Ivana Sumráková

Spisovateľské črievko

Do školičky

Každé ráno do školičky
kráčam pekne pomaličky.

Prváci sa učia abecedu
a nerobia z toho žiadnu vedu.

Zlatučký je druhý ročník
a nechodia na náš nočník.

Tretí ročník násobenia,
vybraných slov a delenia.

Štvrtý ročník, ten je najťažší,
z pohody a úlohy ma riadne vytočí.

(Steli Paralová a Emi Svetlíková, 3. roč.)

Osamotený mesiac

Bola raz jedna krajina. Žilo v nej malé dievčatko. Toto dievčatko sa každý večer pozeralo na nebo. Vždy si kládlo jednu jedinou otázku. „Prečo je mesiac sám?“ Stále ju trápilo, že mesiačik nemá žiadnych kamarátov. Porozmýšľala a rozhodla sa, že mu nejakých nájde. Prešlo leto a nastala zima. Jeden večer krásne snežilo. Padajúce snehové vločky sa pekne trblietali v povetrí. V tej chvíli si pomyslela: „Prečo by nemohli byť vločky mesiačikove kamarátky?“ Napadlo jej, že by mohla poukladať snehové vločky na oblohu. Ako si povedala, tak aj urobila. Odvtedy už nebol mesiačik sám. Vedľa neho na oblohe rozprávkovo žiaria aj nebeské vločky – hviezdičky.

(Kika Obuchová, 4. roč.)

Rozdiel medzi tým čo „chcem“ a čo „môžem“

pokračovanie z 1. strany

hôrkami. Už vtedy bolo jasné, že budova Pod hôrkami nie je v dobrom technickom stave, elektrické kúrenie bolo neúmerne drahé, boli tam veľké úniky tepla, nedostatočná izolácia proti vlhkosti (zavlhnuté vnútorné priečky). Dúfali sme, že sa nám podarí ušetriť aj na úseku školstva, keďže obe zariadenia sú v jednej budove a že nájdeme investora, ktorý by mal záujem o prenájom budovy na určité obdobie a takto získané prostriedky potom použijeme na vylepšenie MŠ. Nesedeli sme so založenými rukami a už v roku 2004 sme podávali žiadosť na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja vo výške 3,5 milióna Sk na realizáciu zateplenia budovy a výmenu okien. Jednalo sa o prostriedky z eurofondov, ale naša žiadosť bola zamietnutá. Z rozpočtu obce bola financovaná plynofikácia kotolne. Prebehlo viacero rokovaní so záujemcami o prenájom budovy. Rokovali sme tiež s Banskobystrickým samosprávnym krajom, ktorému sme ponúkali časť budovy na zriadenie zariadenia pre dôchodcov. Naše predpoklady, že sa nám podarí ušetriť peniaze na úseku školstva sa nespĺnili a môžeme len konštatovať, že ak sme v roku 2003 na školstvo v našej obci potrebovali 3 milióny korún, v roku 2010 je rozpočet na školy a školské zariadenia v našej obci 150.413 € t.j. 4.531.000,- Sk, ktoré sú určené na prevádzku, mzdy a údržbu. Hospodárska kríza sa dotýka aj našej obce a v tomto roku budeme hospodáriť s menšími financiami ako v roku 2007, preto momentálne nemôžeme vyčleniť z rozpočtu obce žiadne ďalšie prostriedky na úsek školstva.

Verte mi, aj ja si viem predstaviť lepšie a vhodnejšie priestory pre naše deti, preto som

uvítala iniciatívu p. riaditeľky MŠ, keď ma informovala, že zvoláva stretnutie s rodičmi, aby sa spolu poradili a pomohli pri riešení. Bohužiaľ celá iniciatíva sa zvrhla na podpisovú akciu, kde bola položená účelová otázka v tom zmysle, či podpísaný podporuje iniciatívu rodičov a či chce, aby sa MŠ presťahovala do lepších priestorov. Samozrejme, všetci chceme, ja sama by som tiež takúto listinu podpísala. Chýba mi tu však aj ďalšia otázka. Ako to zaplatíme? Ak sa opýtam občanov: vážení súhlasíte, aby sme zvýšili dane, pretože potrebujeme peniaze na materskú školu, myslíte, že budú nadšené súhlasiť? Je naozaj naivné predpokladať, že hádam stačí upratať, poprípade vymalovať, presťahovať sa, a všetko bude v poriadku. Myslím, že predtým bolo treba aspoň si prečítať stanovisko odborníka, ktoré dala vypracovať pani riaditeľka a z ktorého citujem: „Pre potreby obnovenia funkcie objektu ako materskej školy je potrebné stavebnými úpravami zlepšiť stavebno-fyzikálne vlastnosti obvodového plášťa výmenou pôvodných drevených okien, zateplením obvodových murovaných stien kontaktným zateplovacím systémom, zateplíť strop nad najvyšším podlažím, opraviť pilier pri hospodárskom vstupe do objektu, opraviť pultovú strechu nad spojovaním krčkom, ktorá neplní stopercentne svoju funkciu. Vymeniť existujúce podlahové povlaky za nové, opraviť lokálne poškodenie nášľapných vrstiev z keramických dlaždíc, zhotoviť nové malby a nátery v objekte. Ak zateplenie a výmena okien v roku 2004 mala stáť viac ako 3 milióny Sk myslíte, že teraz by to bolo lacnejšie?

A čo deti v základnej škole? Ak sa ma niekto

snaží presvedčiť, že v materskej škole je zápach a vlhko a že je to absolútne nevhodné prostredie pre deti, čo s deťmi v ZŠ, ktoré sú v tej istej budove? To už vari nie sú naše deti? Prečo sa nehovoriť aj s rodičmi detí ZŠ?

Ja skutočne vítam každú iniciatívu, ale mala by to byť iniciatíva, ktorá prináša konkrétnu radu a pomoc a nevyvoláva zbytočné napätie a nespokojnosť. Na zasadnutí obecného zastupiteľstva za účasti p. riaditeľky a rodičov napokon bolo dohodnuté, že aj MŠ aj ZŠ napíše svoje požiadavky na priestorové zabezpečenie, oslovíme projektanta s požiadavkou na vypracovanie projektu stavebných úprav a až potom môžeme ďalej konať t. j. vybaviť stavebné povolenie a hľadať potrebné financie. Toto malo byť podľa mňa na začiatku takejto iniciatívy. Najskôr si ujasniť, čo chceme a potom čo konkrétne pre to môžeme urobiť.

Ak sa opýtam kohokoľvek z vás či chce žiť v peknej, čistej, upratanej dobre vybavenej obci určite mi každý taký súhlas podpíše. Podpíšu to aj takí, ktorí potom s čistým svedomím vynesú odpad do Dolinky alebo do Trstia. Ak sa opýtam, či chceme nové cesty, či chceme kanalizáciu, či chceme stavať nové domy, či chceme dom smútku, tržnicu, parky, nový vodovod, či ďalšie vybavenie obce všetci povieme, že chceme. Ďalšia otázka však znie, na čo máme a teda čo z toho môžeme. Hľadáme spolu také riešenia, aby sme zmazali rozdiel medzi tým, čo chceme a čo môžeme. Pretože len kričať... ja chcem, ja chcem, ja chcem ... môžu len malé deti.

Zdenka Hut'ková
starostka obce

Príbeh: Helenina spoved'

Je neskoro noc. Dedina ponorená do tmy, len v jednom dome skoro na konci ulice sa svieti. Bývajú v ňom manželia Július a Helena. On ešte pomerne dobre vyzerajúci, ona umiera. Muž ju drží za ruku, hľadá na jej strhanú, ubolenú tvár a prehovorí: „Helena, prosím ťa, neopúšťaj ma. Veď tu zostanem sám. Deti sme nemali, moja mama s otcom i vaši sú už na druhom svete. Brat má dosť starostí o svoju rodinu, na koho sa obrátim, keď budem potrebovať pomoc?“ Manželka otočila k nemu svoju tvár a ťažkým hlasom prehovorila: „Julko! Musím ti niečo povedať. Len ma prosím neprerušuj a pozorne počúvaj. Začali sme, ako dobre vieš, spolu chodiť pred koncom vojny. Ty mešťan, ja dievča z dediny. Nazdala som sa, že to so mnou nemyslíš vážne, len sa so mnou zahrávaš. No po čase som zistila, že ma naozaj ľúbiš a aj mne si bol sympatický. Raz večer som neodolala tvojmu čaru

a prehováraníu. Podľahla som a žiaľ, nezostalo to bez následkov. Do toho však prišiel nečakane povolávací rozkaz a ty si musel narukovať. Ja som až po tvojom odchode zistila, že som v požehnanom stave. Chcela som ti o tom napísať, ale prišla správa od tvojho kamaráta, že si padol. Zľakla som sa toho, čo bude so mnou. Mala som síce otca, ale ten už bol druhýkrát ženatý, mal ďalšie deti. A potom, čo tie babské reči po dedine. Aha, prespanka, kto vie s kým sa spustila. A čo strata zamestnania a ďalšie ťažkosti. Tak som sa rozhodla, že dám to naše dieťa preč. Tak sa i stalo. Pomohla mi jedna anjeličkárka v susednej dedine. Za tento môj hriech som bola kruto potrestaná tým, že som viac nemohla otehotnieť. A ty, muž môj, hoci bez viny, trpiš za môj nerozvážny krok. Prosím ťa, odpusť mi, ak môžeš. Celý čas, čo sme spolu, som ti chcela povedať, ale som sa obávala, že ma opustiš.“ Julovi vypadli slzy a plakal ako malé dieťa. Potom prehovoril: „Helenka, veď vieš, ako to

bolo. Neumrel som, len som bol ťažko zranený. Ležal som v poľnom lazarete a potom v nemocnici. Ja som písal listy svojim rodičom i tebe, ale žiaľ, personál nemocnice ich asi neodoslal. Bola to pre mňa, ale i pre teba ťažká doba. Ale to dieťa si nemusela dať preč. Veď ťa moji rodičia mali už ako nevestu a môj brat ťa oslovoval švagrinka a určite by ti pomohli v tej ťažkej situácii, v ktorej si sa ocitla. Ani tvoj otec, ako som ho poznal, by ťa nebol zavrhol. A babské reči? Na tie netreba brať ohľad. Tie boli, sú aj budú. A naše dieťa mohlo žiť. Rozumieš, žiť! Ja som dnes nemusel zostať sám ako kôl v plote a ty si sa nemusela celý život trápiť pre svoj hriech. Hovoriš, aby som ti odpustil. Stalo sa a ja som ti, iked' s ťažkým srdcom, odpustil. Nech ti aj dobrotivý Pán Boh odpustí. Odmlčal sa a čakal na jej odpoveď. Keď však ona mlčala, otočil jej hlavu k sebe. I cez zaslzené oči videl, že mu už viac neodpovie. Zomrela.

Marian Haviar

Sluka lesná

S príchodom skorej jari k nám prilietajú prvé sťahovavé druhy vtáctva. Medzi známejšie patrí napr. bocian biely. Poľovníkov viac osloví medzi verejnosťou menej známa sluka lesná.

Tento zaujímavý druh vtákov patrí medzi bahniaky a je nápadná výrazne dlhým zobákom, odtiaľ aj ľudový názov dlhózobka. K nám prilieťa zo stredomoria a západnej Európy už v marci podľa počasia a nadmorskej výšky. Hniezdi zväčša v ihličnatých a zmiešaných lesoch s vlhkou pôdou, kde môže svojím dlhým zobákom loviť rôznu živočíšnu potravu. Ako väčšina na zemi hniezdiacich druhov je sliepka nenápadne sfarbená pričom prevláda hnedá a čierna. Veľkosťou ju možno prirovnať k hrdličke, pričom počas letu pripomína netopiera. Hniezdo si robí na zemi pri kmeni stromu, pri kopách raždia či vo vysokej suchej tráve. Párenie prebieha hneď pri jarnej prílete pričom jednu sliepku oplodní i viac kohútikov. V suchom listí je dokonale maskovaná. Na vajciach sedí ako sliepka domáca 21 dní. V našich podmienkach hniezdi aj dvakrát do roka. Ich

početnosť je ustálená.

Pre poľovníkov je to posol jari a ich lovom sa na Slovensku začínala poľovnícka sezóna. Sluka sa loví na večernom a rannom ťahu za letu brokovou zbraňou. Pri lietaní sa sluky ozývajú pískaním a kvorkaním, ktoré počuť pri pokojnom počasi aj na 150 m. Ulovené sluky sa používajú na preparáciu ako trofej, z mäsa je chutná polievka a kvalitné prsia na rôzny spôsob. V poslednej dobe sa poľovníci pri teplých jarých večeroch stretávajú ani nie tak kvôli lovu ale z dôvodu stretnutia sa, opečenia dajakej diétnej kľbásky či slaninky a niekedy sa aj trúnok vylôcha z fľaše. Lov či skôr pozorovanie slúk je dobrou výhovorkou pre manželky. Nové právne predpisy na jarom ťahu lov slúk zakazujú, tak jedinou možnosťou je žiadosť ústredného orgánu s odkázaním na kultúrne a historické súvislosti. Na sluky chodí málo poľovníkov. V Medzibrodě ani nebola nejaká tradícia ich lovu. V poslednom desaťročí sa tomu zopár náruživcov venuje a aj nejaké sluky boli ulovené, spravidla v počte 1 až 5 kusov ročne. Mne sa podarilo uloviť prvú slu-

ku okolo roku 2000 na Strmých báňoch a bolo zaujímavé, že na beháku mala krúžok s číslom a nápisom MUSEUM PARIS.

Zaujímavou tradíciou je pozdravenie prvej videnej sluky každú jar, na ktorú sa nesmie vystreliť. Prebieha tak, že poľovník spozorujúci letiacu sluku zosníme klobúk, ukloní sa a preriekne: „Pekne vítam, mladá pani.“ Takto naši predkovia prejavovali úctu k stvorenstvu, a bolo jedno, či ten večer ešte nejakú sluku zhliadli. Je to pekný zvyk a bolo by škodou ho zanechať.

Paľo Kostúr

Líška hrdzavá, ale v Medzibrodě aj biela

V roku 2009 mohla medzibrodská verejnosť sledovať nevednú anomáliu vytvorenú prírodou ako je biela líška. Lepšie povedané biele líšky, lebo podľa pracovníkov na transformovni Medzibrod boli až tri líščatá zo šiestich biele.

Líšky obývajú takmer celé severné územie severnej pologule, počínajúc severnou Afrikou a končiac v Arktíde. Uprednostňujú menej činný terén ale s dostatkom úkrytových možností, niekedy sú však pozorované aj jedince nad hornou hranicou lesa. Podľa miesta výskytu a životných podmienok vzniklo množstvo druhov či farebných foriem ako napr. polárna líška, modrá líška. Aj naše líšky majú rôzne farebné odtiene hlavne však smerujú do tmavších spektier. Líška sa pári v januári až februári. Mladé líštičky v počte okolo 5-6 ks sa rodia spravidla v apríli v líščích brlohoch. Brlohy si líšky vyhrabávajú v zemi, často používajú i nefunkčné priepusty, drenáže i staré jazvečie brlohy. Niekedy obývajú

líšky zložitejší brloh súčasne s jazvečou rodinou. Líška je typická psovité šelma, len je nižšia, má pretiahnutejšie telo a dlhý huňatý chvost. Výnikajúco vidí i v noci, má výborný čuch a hlavné sluch, preto sa je k nej veľmi ťažko priblížiť. Svoje zmysly využíva pri love, pričom sa živí podľa miesta výskytu hlavne drobnými cicavcami ale i plodmi a hmyzom. Občas uloví bažanta či zajaca, poprípade domácu hydinu. V minulosti bola koža líšok cenená hlavne pre výrobu pekných kožuchovej a čiapok. V súčasnosti sa líšky na kožu skoro ani nelovia a kožuchy pod vplyvom civilizačných trendov nahradili umelé materiály. Líšky sa lovia na postriežke pri návnade, na spoločných poľovačkách, v minulosti sa chytali do želez či do rôznych iných zariadení. Líška je však veľmi bystrá a prešibaná, tak je ju ťažko prekabátiť.

Už v lete som sa dozvedel, že na transformovni Medzibrod v nejakej diere líška vyviedla 6 líščat z toho 3 sú vraj biele. Nevenoval som tomu pozornosť, lebo som nemal veľa voľného času. Potom sa mi dostali do uší sťažnosti zamestnancov transformovni, železničnej stanice i obyvateľov ulice Pri ihrisku a dokonca i obyvateľov ulice Lúka z Ondreja. Líšky v mladosti zrejme prikrmovali stavbári na transformovni a tak zmeneili svoje správanie, neboli také plaché. Niektorí sa aj bál, či nie sú besné. Až v septembri som si ich išiel nafotiť

pričom som videl 2 biele líšky. Následne som sa dozvedel o tom, že jednu líšku našiel poľovník J. Chrastina z Brusna zrazenú na hlavnej ceste. Ďalšiu strelil D. Mravík z Hladla pri Hrone a tretia ešte údajne žila. Teraz už však dlhšie nebola pozorovaná a ja osobne pochybujem, že ešte žije. Jednalo sa o čisto biele jedince, ktoré trpeli albinizmom. I nos a oči mali ružové ako angoráky. Takto postihnuté jedince nemajú v prírode veľkú šancu na prežitie a bolo zrejme, že skončia ako väčšina zdravých líšok, ktoré sa nedožijú 1 roka života. Okrem prirodzeného úhynu veľkú rolu v súčasnosti zohráva ich úhyn na cestách. Keď bol ešte o líšky záujem, dobrým lovcom bol v Medzibrodě nebohý Ondrej Fodor, ktorý ich chytal do želez vo Vyvieranici i pri križi pod mostíkom. Ďalší vytrvalci v tomto smere, čo vydržali strážiť družstevné hnojisko boli Tomáš Vaník od Belkov a Michal Hutka. Palyngáč chytá líšky aj za humnom, lebo tam sa mu naučili na kačice. V poslednej dobe sa líškam na vzorky kvôli kontrole vakcinácie proti besnote venujú Ján Sokol a Juraj Haviar ml.. Posledne menovaný si v januári 2010 dobre zarobil, keď poslal otca odovzdať ulovenú líšku. Haviar Juraj st. po prevzatí 13 EUR vytešený vyšiel z budovy veterinárnej správy a smiech ho prešiel, keď musel za odtiahnutie auta zaplatiť pokutu vo výške ako za 5 líšok.

Text a foto Paľo Kostúr

Po medzibrodských dvoroch

Dlhé zimné večery stále pretrvávajú a to je priestor, kedy sa dá na všeličo zaujímavé zaspomínať. Samozrejme, o čom inom, ako o téme pre mňa najpútavejšej – minulosti našej obce. Prenesme sa v mysli pár storočí dozadu a predstavme si, že o uliciach Železničná, Pri ihrisku, Nová, Dúbrava, Pod Hôrkami, Záhumnie, čiastočne aj Za mlynom nebolo ani pamiatky. Existovala teda len centrálna časť obce so svojimi prilahlými dvormi a hospodárskymi budovami. Medzibrod v roku 1818 mal už 82 domov a 971 duší a tak je namieste otázka, kde toľko ľudí bývalo.

Odpoveď je pomerne jednoduchá. Veď v drevených, či neskoršie kamenných domčekoch s kuchyňou s otvoreným ohniskom, komorou a izbou sa niekedy tiesnilo aj 16 ľudí. Rodiny počítali priemerne 6 až 12 detí, ak k tomu prirátame rodičov, niekedy aj starých rodičov, tak to aj vychádza. O zaručený rast populácie sa prezieravo vedeli postarať starí podomoví obchodníci a neskôr čipkári. V neskorú jeseň sa vrátili prezimovať z potuliek svetom a tak keď na jar odchádzali „do terénu“, ďalší potomok už bol na ceste. To len tak pre istotu, aby gazdina nemala čas „na parády“.

V tej dobe žiadne názvy ulíc a popisné čísla domov neboli a tak jednotlivé dvory mali špeciálne pomenovania. Tieto boli zväčša odvodené od priezvisk, či prímení občanov, ktorí vo dvore bývali. Niektoré už dávno zanikli, napr. Kopčo, Paling, Dekan, Vaňo a pod. A tak je nadmieru zaujímavé, že do niektorých dvorov sa tak volá dodnes (do Kopčov, do Palingov, do Dekanov, do Vaňov).

A tak názvy jednotlivých dvorov budeme čerpať zo spoľahlivého zdroja, našej farskej kroniky *Historia domus Mezibrodiensis*. Jej autorom nie je nikto iný ako tiež nám už dobre známy farár Ignác Hrdina. V jeho zázname z roku 1818 uvádza názvy do jednotlivých dvorov (viď tabuľka).

Ak si to usporiadame podľa súčasnosti, tak začíname od Jara Kondera – Gulku, cez nákupné stredisko ku škole, smerom ku železnici, cez pohostinstvo Colnica smerom ku kultúrnemu domu, k fialovej bytovke, pravou stranou potoka, ulicou Dr. Martina Sokola smerom ku mlynu až na začiatok ulice Niva. Od mlyna opačnou stranou potoka až do Vaňov, potom k zdravotnému stredisku a fare. Dá sa vlastne povedať, že aj po 192 rokoch sa rodák – Medzibrodčan podľa týchto názvov v obci celkom presne zorientuje. Autor v roku 1818 spomína, že niektoré názvy dvorov už zanikli úplne a nie sú už známe. Nevie sa už o dvoroch do Leštincov, do Dolných a Horných

Gašperíkov, do Psotín, do Klincov, do Bučkov, do Pasteri, do Jánošíkov a do Kutlešíkov. Dom do Psotín sa volá dnes do Psotov, naopak zase pribudlo mnoho nových domov a síce do Piskalov, do Janíkov, do Tomalov, do Valentov, do Oborčokov, do Dubov, do Klipčov, do Srnov, do Miklošov, do Prehútov, do Kozárov, do Špicerov, do Priedymov, do Siládov, do Kukajov, do Marečkov, do Vlkov, do Kordov, do Slávikov, do Záhrady, do Kačkov, do Bačkov, do Lihotov, do Izákov, do Balážov, k Rácheli, k Fúsikovi, na Valkôvnu, za Mlyn, do Oboňov, do Frndov, na Hôrku.

V týchto domoch prebývalo zhruba 160

rodín a hoci mali často rovnaké priezviská, predsa tu nie je takmer žiadna príbuznosť. Hraškovci a Jančiarovci boli najstaršie rodiny, tie vraj bývali v obci medzi prvými (nezabúdajme, že priezviská boli zavedené len v polovici 18. storočia – poznámka pisateľa).

V poslednom období pribudlo v Medzibrode mnoho nových tvárí, ktorým tak, ako aj našej mládeži tieto riadky nebudú veľa hovoriť. Myslím však, že aj oni sa musia postupne dostať „do obrazu“.

spracoval: Jarolím Bacúr

Čís.	Názov dvora	Počet duší	Čís.	Názov dvora	Počet duší
1	Do Gulkov	10	42	Do Horných Palingov	11
2	Leštincov	14	43	Múkov	11
3	Horných Gašperíkov	11	44	Kuricov	16
4	Dolných Gašperíkov	10	45	Šouciov	12
5	Psotín	10	46	Dekanov	16
6	Kraičov	13	47	Jančuškov	26
7	Ambrosov	9	48	Čumov	9
8	Krčma	5	49	Šalandy	3
9	Benčov	16	50	Dlhov	18
10	Lamperov	16	51	Mizíkov	20
11	Kutlešov	15	52	Papačov	13
12	Harušincov	4	53	Bačkov	22
13	Chumentov	11	54	Zemanov	11
14	Beličkov	10	55	Chomrdov	11
15	Majerov	8	56	Človekov	12
16	Tomalov	14	57	Štefanov	17
17	Mojžišov	15	58	Adamov	9
18	Dolných Kováčov	3	59	Šutákov	15
19	Horných Kováčov	10	60	Konečných	8
20	Obecná Kovárna	8	61	Panský mlyn	7
21	Vaníkov	11	62	Pastierov	14
22	Dolných Jančiarov	16	63	Kristofov	20
23	Horných Jančiarov	14	64	Horných Sokolov	15
24	Michalkov	19	65	Dolných Sokolov	15
25	Bubenkov	20	66	Zvoničky	7
26	Kvidorov	10	67	Horných Kňazov	15
27	Krnáčov	4	68	Dolných Kňazov	7
28	Klincov	5	69	Horných Hôrštin	13
29	Mesiarov	8	70	Dolných Hôrštin	9
30	Bučkov	10	71	Horných Hraškov	23
31	Pasteri	11	72	Dolných Hraškov	10
32	Jánošíkov	7	73	Horných Petrikov	12
33	Štuliakov	9	74	Dolných Petrikov	15
34	Janov	16	75	Štepkov	8
35	Tomášov	6	76	Kutlešíkov	6
36	Susedov	7	77	Barátov	4
37	Dolných Kopčov	10	78	Sitárov	12
38	Horných Kopčov	19	79	Horných Vaňov	12
39	Belkov	17	80	Dolných Vaňov	11
40	Škvarkov	20	81	Škola	
41	Dolných Palingov	17	82	Fara	8

Zo šuplíka Janka Raka

Spomienky na detstvo

I.

Prímenia v našej dedine boli odjakživa v pamäti všetkých občanov a dedili sa. Niekedy po meči a niekedy po praslici. Bolo to ďalšie meno pridané k priezvisku, či meno podľa domu. My sme mali početnú rodinu po celej dedine. Mama tam mala bratov, sestry, kopec bratrancov, sesterníc, ujcov, tetky a rodinu v druhom stupni. Ako chlapec som nepoznal ich pravé priezviská, ale som presne vedel, že u Michalkov máme tetku Annu a ujšeka Michala, u Bubenkov uja Maca, tetku Gizelu, bratrancov Adola a Vlada, sesternicu Boženku, u Kopčov starú mať „macochu“, uja Tóna a tetku Brigitu, u Hraškov maminu krstnú mať a krstného otca „Doriaka“, u Papačov tetku Betu a uja „Pipu“, rodinu u Kristofov, u Chomrdov tetku Judu a bratranca Jozefa, u Balážov ujšeka Ondreja a tetku Cecíliu, tetku Marku s ujom Janom u Pavúkov a na konci dediny – na „Váľkovni“ uja Michala – „amerikána“. Moja pamäť je už deravá a väčšinu prímení mimo našej rodiny som zabudol.

Nezabudol som však na svoje detstvo strávené v našej dedine. Chodil som tam rád už ako chlapec vždy v lete na prázdniny, keď žil starý otec Matej u „Chomrdov“ v starom dome. Ešte si ho pamätám. Nemal rád, keď som sa mu zastrel do reči. Káral ma takto: „Ty sa ohlás vtedy, keď hus prdne“.

V dome bola predsieň (pitvor). Do pitvora sa vchádzalo z podstienka chráneného pred dažďom prečnievajúcou časťou strechy. Spodná plocha pitvora bola udupaná, ubitá zem a bola vymazaná vrstvou hliny. Pitvor bol vstupnou a komunikačnou časťou - prechodom do ostatných častí domu. V pitvore bol „hiar“ (otvorené ohnisko používané na varenie). V otvorenom ohnisku stál „trafjíz“ (železná trojnožka), na ktorom sa varievalo v železných liatinových hrncoch. Pod ohniskom bola pekárska pec na pečenie chleba pre celú rodinu. V pitvore boli i schody do podstrešnej časti.

Z jednej strany pitvora bola komora, ktorá slúžila ako zadná izba a z druhej strany izba, kde v jednom rohu bola pec, okolo steny, kde boli okienka, boli drevené lavice s operadlom, pri druhej stene boli postele, v strede stôl a v rohu visela rohová skrinka. Skromne zariadenej izbe dávala osobitý ráz petrolejová lampa, ktorá umocňovala pohodu pokojného večera.

Elektriku zaviedli v dedine, keď som mal sedem rokov. Vódovod v obci nebol. Na pitnú vodu sa chodilo do potoka, ktorý pramenil vo „Iývieranici“. Dom bol obitý šindľami. Vo dvore bola maštal a humno. Predstavme si, ako asi vyzeral život našich praotcov – večery bez elektriny, bez rádia a najmä bez televízie. K večeru sa rodina zišla a rozprávalo sa o tom, čo sa cez deň udialo – o ľudoch, o práci, o zvieratách, o prírode. Odmalička všetci počúvali príbehy členov rodiny a ľudí z okolia a tak poznali osudy svojich známych a blízkych až do niekoľkých generácií.

Obyvatel'ov obce prezývajú „Rakári“ (aj ja sa k nim počítam), čo vedia piecť chutnú haruľu, tenkú ako čínsky porcelán, pestovať kultúru ochotníckeho divadla a usporiadať dobré zábavy.

Ako každá dedina, aj tá naša mala svoje svojrázne zvyky, obyčaje a povry pri rôznych príležitostiach, ako bolo narodenie dieťaťa, svadba, úmrtie, počas sviatkov i pri práci. Treba len nazrieť do obecnej kroniky.

Zvláštnou kategóriou obyvateľstva boli podomoví obchodníci – čipkári. Aj mama mala od nich „šávolku“ so strapcami a jemnú kašmírovú šatku na hlavu, zvanú „delinku“. Odznakom čipkárstva bol biely pásik na klobúku, ktorý majitelia nosili so sebaavedomím a hrdosťou ako odznak svetaskú-

sených ľudí.

Čipkárska motuziarčina (tajná reč podomových a trhových obchodníkov, obsahujúca rumunské, srbské, chorvátske a iné slová), slúžila na vzájomné dorozumievanie sa na trhoch, aby pred zákazníkmi utajili obsah rozhovoru. V pamäti mi ostali slová: „kazívať“ – hovoriť, „gledaj“ – pozri, „ovde“ – tu, tu hľa, „buna“ – dobrý, „lasaj“ – bež, utekaj, „mádiš“ – máš a priateľské oslovenie – „kumik“.

Doma sme používali slová nemeckého pôvodu ako: ancüg – oblek, „colštok“ – drevený meter, „fiertuška“ – zástera, „filfas“ – pružený elipsovité kôš, firhang – záclona, „fruštik“ – raňajky, „fišprét“ – doska na spracovanie cesta, „gang“ – veranda, „kandla“ – konva, „koštovat“ – ochutnať, „fajront“ – koniec pracovnej doby, „sapün“ – mydlo, „šafel“, – drevená okovaná nádoba, „švankéz“ – tlačienka, „piglajz“ – žehlička a mnoho ďalších výrazov neslovanského pôvodu.

Z detstva si pamätám, že sa v dedine používali nadávky ako: „bitang“, „cajdák“, „pačmaga“, „sopliak“, „trpák“, „vagabund“, „zasran“.

Veľa ľudí – možno my sami – má prezývku. U mnohých známych ani nepoznáme ich pravé meno. Prezývky sa dávali obyčajne podľa toho, čo v človeku ľudia vypožorovali ako najcharakteristickejšiu vlastnosť. Niekedy mohlo ísť o fyzický vzhľad, niekedy o črtu v správaní. V obci žili postavičky, ktoré každý poznal podľa ich prezývky. Menovať ich nebudem. Nemuselo by sa to páčiť ich rodine. Príkladov na internete je dosť. Ľudia často používajú na internete prezývky (nick name), aby tak chránili svoju skutočnú identitu.

Identitou obce je obecný erb. Obec si v erbe nesie pluh a kosák. Obyvatelia sa okrem poľnohospodárstva zaoberali aj výrobou nožov. V 18. storočí boli obyvatelia známi ako skvelí poľovníci a vtáčnici.

V katastrofi obce sa v minulosti ťažilo zlato, železná ruda a do roku 1946 antimón. Banícka profesia – haviar a profesia – sokoliar, dala viacerým občanom našej obce priezvisko – Haviar a Sokol. Rozlíšiť ich bolo možné len prímeniami.

Ako rástla vzdelanostná úroveň obyvateľstva, sa možno dočítať v obecnej kronike. Pred druhou svetovou vojnou, ale aj po nej to boli učitelia, ktorí zabezpečovali kultúrnu a spolkovú činnosť v obci.

Vždy sa tu dobre darilo športu, divadlu a hudobnému umeniu. Najlepší futbalisti v dedine, čo hrávali za Sv. Ondrej boli chlapci od „Klipčov“. Traja speváci z Medzibrodu hrávali a spievali profesionálne v operetách a operách v Štátnom divadle v Košiciach a v Divadle Jozefa Gregora Tajovského v Banskej Bystrici (J. Konder, J. Sanitra, E. Sokolová).

Rád som chodil k Arinovi a Marošovi do Sokolov počúvať dobrú hudbu. Ich brat Ivan sa stal organovým virtuózom. Najmladšieho volali jeho bratia „žrebec“. U nich som prvýkrát v živote počul spievať Enrica Carusa a Benjamina Gigliho. Chlapci od Sokolov mali veľa platní a gramafón. Ujo Martin, ich otec bol v dedine vážena osoba a dnes je po ňom nazvaná aj jedna ulica. Raz som ho prepadol otázkou: „Čo je to politika“? Ujo Martin sa zamyslel, položil na stôl svoju ruku a povedal: „Udri ma po nej“! Ja som nesmel udrieť, ale on svoju ruku rýchlo odtiahol. „Vidíš“? – „Politika je umenie manévrovať a včas sa vyhnúť úderu“. „Je úsilím o získanie moci a bojom o spoločenské usporiadanie, ako sa zbaviť spolužitia alebo politickej závislosti“ – povedal. Keď tak nad jeho výrok o politike uvažujem, mal pravdu. Slováci sa v r. 1918 zbavili spolužitia s Maďarmi, v r. 1939 s Čechmi, v r. 1945 politickej závislosti s Nemcami a nakoniec aj s Rusmi. Ani posledné spoločenstvo Čechov a Slovákov neostalo pre ďalšie generácie záväzným.

pokračovanie spomienok v ďalšom čísle...

Memoriál Rudolfa Pavlovského

Vďaka dobrým snehovým podmienkam sa opäť po 2 rokoch podarilo zorganizovať Združeniu technických športov a činností v nedeľu 7.2. už 27. ročník Memoriálu R. Pavlovského v zimnom biatlone amatérov - nadšencov. Toto športové odvetvie nám prinieslo veľa krásnych chvíľ aj na ZOŠ v Vancouveri. Pretekári musia zvládnuť počas pretekov kombináciu behu na lyžiach a streľby, hlavne presná muška na strelnici často rozhoduje o konečnom poradí. Na pretekoch sa za každý chybný výstrel prirátalo k výslednému času 30 sekúnd.

V pekné dopoludnie sa súťažilo v 6 kategóriách (muži, ženy, dorastenci, dorastenky, žiaci, žiačky) a celkovo sa divákovi predstavilo 18 športovcov. Počet okruhov bol samozrejme rozdielny podľa fyzických schopností jednotlivých skupín (1-4 okruhy). V slabšie obsadených kategóriách sa radovali z víťazstva: T. Haviarová (žiačky), Z. Fekiačová (dorastenky), P. Petřík (žiaci) a V. Haviar (dorastenci). V hlavnej ženskej súťaži si s nástrahami trate najlepšie poradila B. Haviarová pred S. Hraškovou a L. Tešínskou.

Najväčšiu pozornosť pútala najpočetnejšia súťaž dospelých. Potvrdili sa v nej papierové predpoklady a hlavne vďaka suverénne najrýchlejšiemu bežeckému času obhájil svoje prvenstvo P. Haviar. O ďalšie pozície na 2.-4. mieste bol až do konca tuhý boj a práve tu sa ukázala veľká dôležitosť presnej streľby v biatlone, na základe ktorej sa aj určilo ďalšie poradie: 2. miesto Michal Haviar, 3. Matej Haviar, 4. miesto Pavol Kostúr, ktorému nepomohol ani najlepší bežecký čas z tejto trojice.

Bolo to naozaj vydaté športové podujatie, na ktorom všetci urobili niečo pre svoje zdravie a kondičku a ostáva iba dúfať, že príroda umožní aj na budúci rok konanie ďalšieho ročníka.

-ihu-

Výsledková listina – Muži (hlavná kategória)

Poradie	Meno a priezvisko	Bežecký čas	Prirážka za streľbu	Výsledný čas
1.	Peter Haviar	24:25	4:00 (8)	28:25
2.	Michal Haviar	31:05	3:30 (7)	34:35
3.	Matej Haviar	30:10	5:00 (10)	35:10
4.	Pavol Kostúr	28:10	8:00 (16)	36:10
5.	Jozef Zábrivec	33:20	5:30 (11)	38:50
6.	Michal Majcher	34:20	5:00 (10)	39:20
7.	Rado Kabáč	35:25	5:00 (10)	40:25
8.	Dušan Šuták	38:00	3:00 (6)	41:00
9.	Róbert Zábrivec	32:50	8:30 (17)	41:20
10.	Peter Králka	44:35	5:30 (11)	50:05

Ďalšie výsledky

V kategórii žiačky zvíťazila **Terézia Haviarová**,
v kategórii dorastenky **Zuzana Fekiačová**
a v kategórii ženy si najlepšie počínala
Barbora Haviarová.

V kategórii žiaci sa víťazom stal **Peter Petřík**,
v dorasteneckej kategórii zvíťazil
Viktor Haviar
a kompletne výsledky mužov nájdete v
tabuľke.

Medzibrodský volejbalový triumf v Brusne

Dňa 9. 1. 2010 sa v telocvični ZŠaMŠ v Brusne uskutočnil 6. ročník Obecného volejbalového turnaja o Putovný pohár starostky obce Brusno, na ktorom sa zúčastnilo aj naše družstvo v zostave: L. Padúch, J. Hraško ml., M. Vaníková, I. Múková, P. Jonák, M. Murgaš. Hralo sa na dva víťazné sety do 25 bodov. Prípadný rozhodujúci set sa hral do 15 bodov. Naši hráči prechádzali turnajom ako nôž maslom a stratili set až v poslednom zápase proti družstvu Lúka. Mohli sa tak tešiť z celkového triumfu, opäť po ročnej prestávke priniesli víťazný pohár do Medzibrodu a ako jediní zatiaľ dokázali v histórii turnaja prerušiť dominanciu družstva Patočina. Vo volejbalovom 9-hodinovom maratóne boli dosiahnuté nasledovné výsledky:

*	LÚKA	OREMLÁZ	HASIČI	PATOČINA	MEDZIBROD
LÚKA	*	2 : 0 (19, 21)	2 : 0 (16, 11)	0 : 2 (16, 20)	1 : 2 (-19, 26, 16)
OREMLÁZ	0 : 2 (19, 21)	*	2 : 0 (19, 20)	0 : 2 (13, 19)	0 : 2 (21, 10)
HASIČI	0 : 2 (16, 11)	0 : 2 (19, 20)	*	0 : 2 (12, 14)	0 : 2 (11, 19)
PATOČINA	2 : 0 (16, 20)	2 : 0 (13, 19)	2 : 0 (12, 14)	*	0 : 2 (19, 22)
MEDZIBROD	2 : 1 (-19, 26, 16)	2 : 0 (21, 10)	2 : 0 (11, 19)	2 : 0 (19, 22)	*

PS: Ďalšie fotografie nájdete na stránke www.brusno.sk, nájdete tam volejbal – novoročný turnaj (9. 1. 2010) a pod článkom si otvoríte galériu!!!!!!

(ihu)

Koniec stolnotenisovej sezóny

V priebehu minulých mesiacov sa 4. liga v stolnom tenise postupne dostala až do svojej záverečnej fázy a preto sa dá už pomaly aj zhodnotiť účinkovanie našich 2 družstiev súťaži.

A družstvo v nastavbovej vrchnej časti dokázalo zložiť iba Selce a ostalo na konečnom 8. mieste. Treba povedať, že napriek tomu odohralo aj s ostatnými družstvami vyrovnané zápasy, ktoré sa väčšinou rozhodovali iba v koncovke a dosiahnutiu ďalších víťazstiev chýbalo trochu šťastia. Už samotným postupom do lepšej polovice si hráči splnili svoj predsezónny cieľ a zápasmi s lepšími hráčmi nadobudli ďalšie cenné skúsenosti, ktoré určite využijú v budúcnosti.

B družstvo logicky dosiahlo v nadstavbe lepšie výsledky, čo bolo spôsobené nižšou kvalitou súperov. Pred poslednými 2 kolami má bilanciu 4 víťazstiev – 2 prehry a bojuje o konečné 11. miesto s Magentou. Toto umiestnenie reálne odzrkadľuje predsezónne ambície a kvality našich hráčov. Potešujúce je poznanie, že každým rokom nastáva určitý výkonnostný progres a zaostávanie za poprednými tímami sa čoraz viac zmenšuje. Prísľubom do budúcnosti je takisto účasť mladých hráčov na tréningoch, ktorí sa môžu možno už v ďalšom ročníku zapojiť aj do súťaže.

Pri pohľade na tabuľku dobre vidieť zaujímavý fakt, že u nás je najmenší tabuľkový rozdiel medzi A a B družstvom zo všetkých obcí (Predajná, Riečka, Medzibrod, Malachov, Podkonice). Na záver sezóny chcem poďakovať za všetkých hráčov divákovi za povzbudzovanie a verím, že ostanú vernými návštevníkmi zápasov aj v ďalšom súťažnom ročníku.

4.liga A

-ihu-

1.	Podbrezová
2.	Lokomotíva B
3.	Bravácovo
4.	Predajná A
5.	Riečka A
6.	Lubietová B
7.	Selce
8.	Medzibrod A

4.liga B

9.	Podkonice A
10..	Malachov A
11..	MAGENTA
12.	Medzibrod B
13.	COBRA
14.	Predajná B

Ďalší pohár do zbierky

Počas jarných prázdnin zorganizovala miestna organizácia SNS už tradičný turnaj o pohár Dr. Martina Sokola v stolnom tenise. O veľkej obľúbenosti tohto športu v našej obci svedčí aj účasť 34 hráčov a hráčok. Súťažilo sa v 4 kategóriach (profesionáli, amatéri, ženy, žiaci), ktoré priniesli veľa zaujímavých a napínavých stretnutí.

Medzi žiakmi sa z celkového víťazstva tešil P. Petrik, ktorý nechal za sebou J. Štubňu a P. Strmeňa. Je potešujúce, že aj tieto najmenšie nádeje získavajú vzťah k stolnému tenisu. Je to najmä zásluha L. Cupera, ktorý sa im poctivo venuje a odovzdáva im svoje cenné skúsenosti. V ženskej kategórii zvíťazila M. Bellušová pred E. Chamkovou a A. Huťkovou. Aj naše nežnejšie pohlavie ukázalo, že dokáže odohrať zápasy na celkom solidnej úrovni. Medzi amatérmi sa potvrdil nástup mladej generácie a finále bolo tínedžerskou záležitosťou, v ktorej ukázal pevnejšie nervy T. Zárzivec a zaslúžene zdolal R. Hraška 3:0 na sety. Na bronzový stupienok vystúpil J. Hraško (Kopyto) a smolné 4. miesto ostalo I. Kňazíkovi.

Najväčšia pozornosť sa venovala, samozrejme, kategórii profesionálov, ktorí repre-

zentujú našu obec v okresnej súťaži. Hralo sa v 2 skupinách, z ktorých postupovali dvaja najlepší do semifinále. Žreb sa s hráčmi trochu zahral a preto bola skupina B tzv. „skupinou smrti“. Z nej sa dostali po ťažkých a vyrovnaných zápasoch ďalej M. Gregor a J. Padúch. V A skupine nemala žiadne problémy s postupom podľa predpokladov M. Huťková, ktorú po napínavom rodinnom súboji doplnil na ceste do semifinále P. Sokol (Cuki). V súboji o 3. miesto nedokázal odolať J. Padúch nápaditej hre P. Sokola a musel sa nakoniec uspokojiť so zemiakovou medailou. Finálový zápas bol iba formalitou a jasnou záležitosťou M. Huťkovej, ktorá po koncentrovanom výkone zdolala M. Gregora 3:0 a mohla sa tešiť zo svojho 6. triumfu v rade a tým pádom získala už 2. Putovný pohár do trvalého vlastníctva a na ďalší rok sa tak bude bojovať o novú trofej. Je určite zaujímavé, že vo všetkých 3 kategóriach dospelých sa presadili mladí hráči a aj medzi profesionálmi patrili medailové pozície najmladšej trojici. Z toho vyplýva, že o budúcnosť medzibrodského stolného tenisu sa nemusíme vôbec obávať.

(ihu)

CHYSTÁTE RODINNÚ
OSLAVU, SVADBU, ČI
POSEDENIE?
ZORGANIZUJEME!!!

SLOVO „NEDÁ SA“
NEPOZNÁME.

0905688138
0949125988
0907295016

NÁVLEKY NA STOLIČKY
UŽ OD 1 EURA

mikato00@gmail.com

RAKÁRIK dvojmesačník o dianí v Medzibrode 1-2/2010. Registrované na MKSR evid. číslo EV 2082/08. Vychádza s príspevím Ministerstva školstva SR.

Vydáva a distribuuje zadarmo do všetkých domácností obec Medzibrod. **Tlač:** Tlačiareň D&M Slovenská Ľupča

Šéfredaktor: Bc. Tomáš Pohorelec

Redakcia: Andrea Bellušová, Ján Debnár, Ing. Silvia Tešínska, Katarína Sálišová, Ing. Ivan Huťka, Ing. Janka Kaszová

Príloha Okienko malého Rakárika: Mgr. Ivana Sumráková, Mgr. Zuzana Huťková a Mgr. Monika Petriková

Grafické spracovanie: -tampo-

Sídlo redakcie je na obecnom úrade.

Neprešlo jazykovou úpravou. Najbližšia uzávierka 5. mája 2010, **e-mail:** rakarik@atlas.sk.